

ჩვენი შუამავალი ჩვენი ძველითია-3

მეჩიოები

და

მისი მეგობრები ნის

წიგნით მოგვსთავაზობს ყოველი

მხატვარი: ვერა მანუჩაძე

რსს
ავტორიტეტული

რსს
გაერთიანებული

თუჩქეთის იუსტიციის სამინისტრო
ღიანეთის საქმეთა სამსახურე

მეჩიემი და მისი მეგობარი ნისა
ჰილალ ლექსიზ ჟილიჩ

გამოცემის სელმძღვანელი : ჯაფეხი თაიასი ღოიმაზ
გამოცემის ეროსიღინაჟოხი : იუნეს იუქსედ
იედაქოხი : ზეინეფ ეღვიე ოზქან
მესნოხეზა : ზეინეფ სელინ თეიზი
გაიეჟანისა და შიღა ღიზანინი : შეიმა ჩაქიჩ
გამოცემის მომზადეზა : აღი ჩინეი

მე-2 გამოცემა, ანეჟას, სექტემბერი 2023

ისბნ 978-625-435-591-2
2023-06-ყ-0003-2458

სეიტიფიკაჟის ნომერი : 12930

ქაიოეღად თაიგმნა : ნინო ქაბაძემ
ქაიოელი გაფიეჟა : ბილალ იღქანი

მეჩივი

და

მისი მეგობარიც ხარ

წიგნის თქვენს ყოველ

მხარეზე: გულში იმეფ

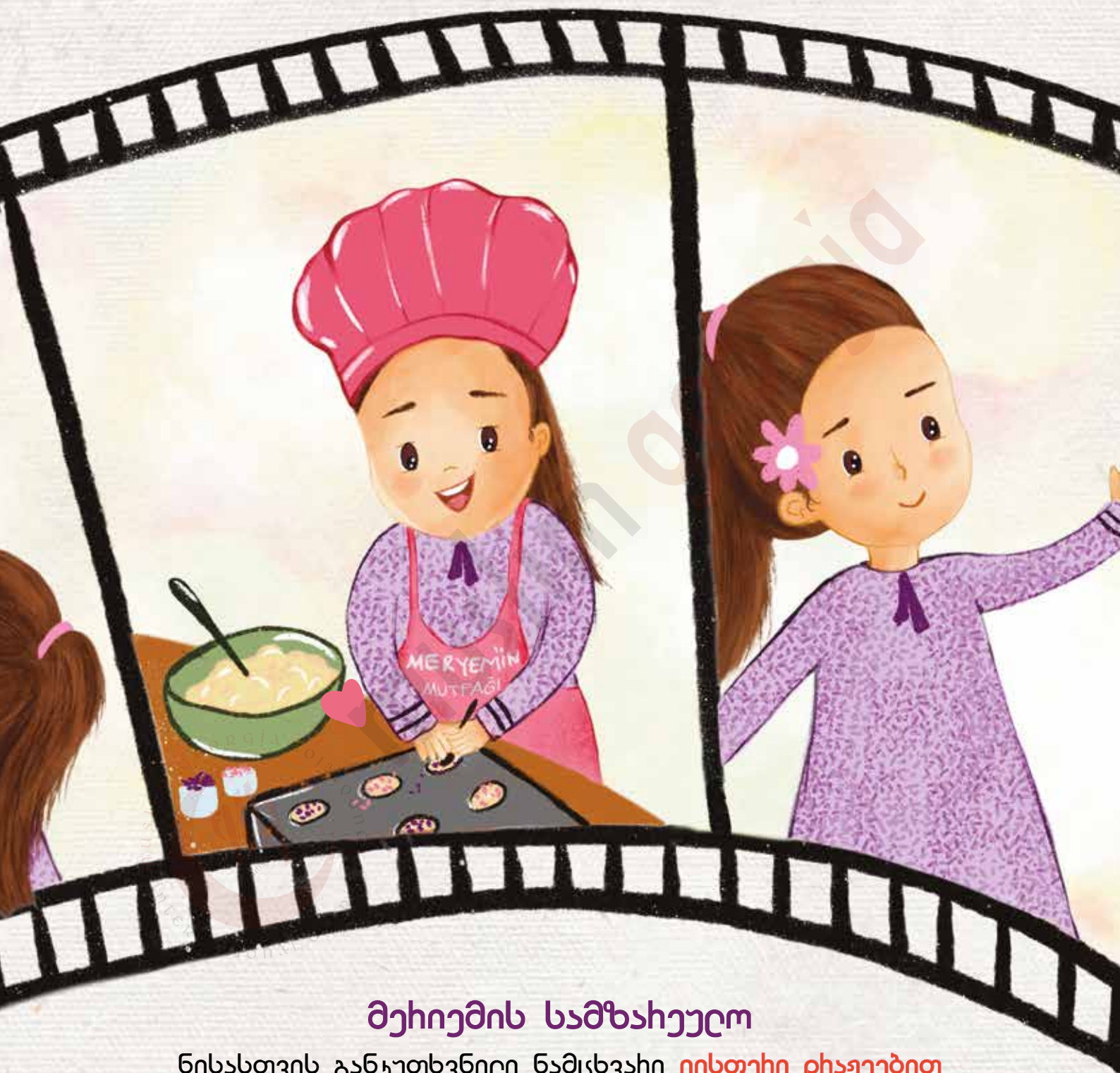
ამ წიგნის მეტყველი :)

მეჩიემი ძაღვან აღეწეული იყო.

სულ ცოტა ხანში მისი მეგობარი ნისა უნდა მოხეციყო ედასთან ერთად. მეჩიემმა მოზღვავებული ენეხით თავისი მოახი მიადგა. დაადგა სათამაშოები, ხომლითაც თამაში უნდოდა. უფრო მეტიც, ედას ნამცხვის გაქეთებაში, ხომელიც სტუმრებისთვის უნდა შეეთავაზებინათ, მიეხმასა.

მეჩიემის სამზახელო

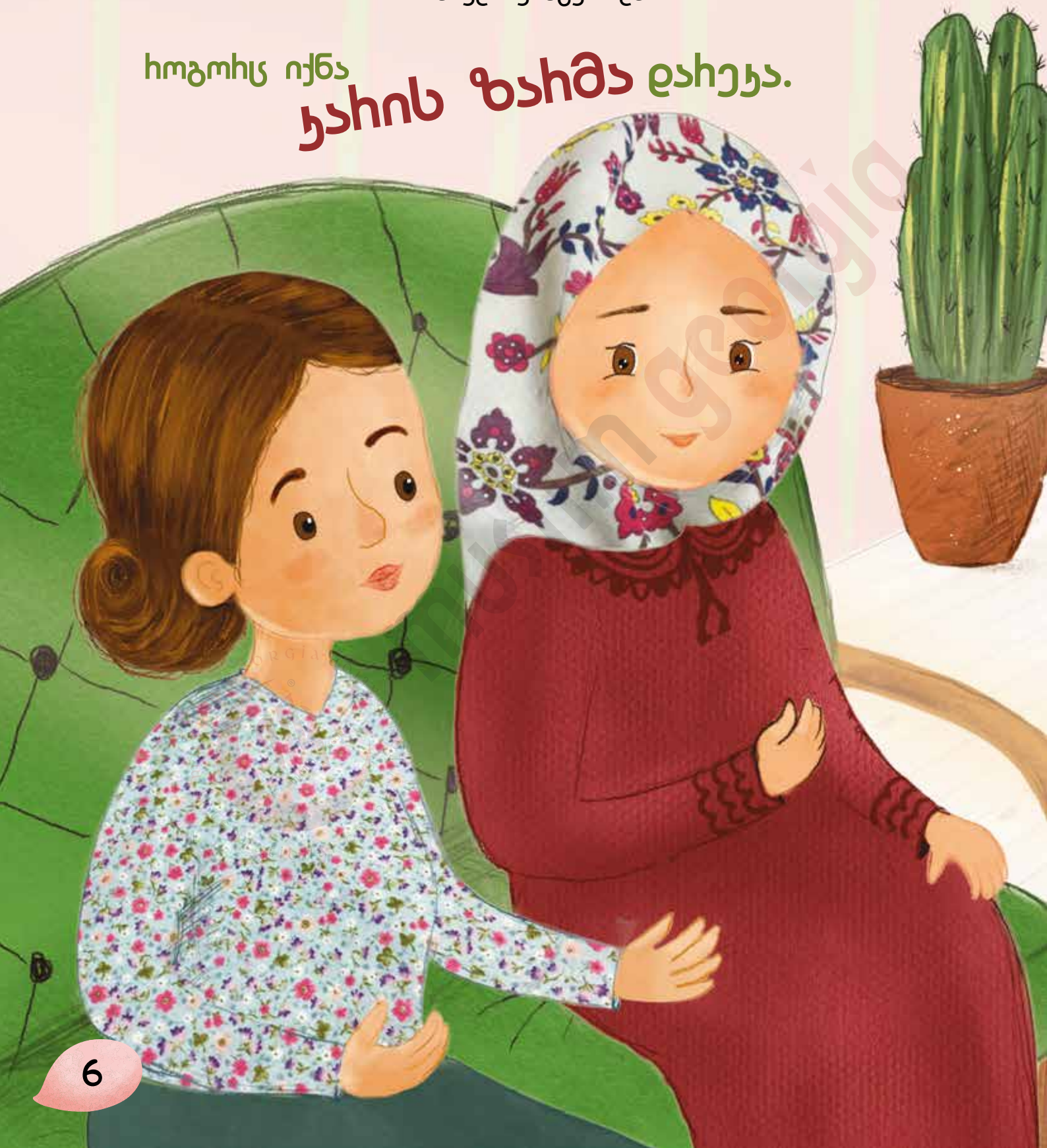
ნისასთვის განუთხვნილი ნამცხვარი **ოიხეჩი** **ღხაეეებოი** მოხოო, თავისი ნამცხვარი ეი - **ვახიხეჩი** **ღხაეეებოი**.

ნისას **ოიხეჩი** ძაღიან უევახღა.

ოჯახში სტუმარი რომ მოვიდეს, მეჩივი ძალიან ღედავდა.
და მეგობარი სათანადოდ თუ მოვიდეს, სიხარულს
სიხარული ემატებოდა.

როგორც იქნა

ქართული ზნეობა დახედა.

მეჩიემმა უახი გააღო,
-**ჯეთილი იყოს შენი მოხვდა, ნისა,**
- უთხია და მეგობახს ჩაეხუტა.

„**ჯეთილი იყოს თქვენი მობხძანება**“, უთხია ნისას
დედასაც, მეგობახს ხელი ჩაჰკიდა და თავის მოთახში წაიყვანა.
დედები გამოცეხელი უყუხებდნენ. მეჩიემის დეამ თქვა:

-**ძალიან გაეხადე,
იმომ მოხვდით.**

მეჩიემის ოთახში ყველა სათამაშო მზად იყო.
თოჯინები, სამზახეუროს აქსესუარები და ყიდვე მზავარი სათამაშო
გოგონების წინ იყო. გამზიხელებელ მეჩიემს მეგობართან ერთად
თამაში უნდოდა, მაგჩამ წისა ცოცა მოლუშელი იყო.

ჩმა მოვიდა,
ხედი წაუტია
სახე ეჭიხა.

ჩმა სახეში ბაჩხე იყუჩებოდა.

გაყვირებუდმა მეჩიემმა ჰყითხა:

-ნისა, ძაცინ ღამაზი სახყე გაქვს,
მაგჩამ მბოღოღ მაგ სახყეში იყუჩებო.
მოღი ვოთამაშოთ. ახ შუიძღება, სახყე
ცოტა ხნოთ გვეჩღოთ ლომ გაღაღო?

-ახა, მე ახე მოჩჩევენია, მუჯომ ნისამ.

მეჩემს საერთოდ არ სიამოვნებდა თამაში.
ამ მდგომარეობიდან გამოსავალი უნდა ენახა.
ნისა **იმედგაცხეებული** იყუჩებოდა სახეში
და თამაშს ვეჩ ატოვებდა.

მეჩივამ სათამაშოები მიატოვს და მეგობარს მიუბრუნდა.

-ნისა, შეგიძლია მითხრა, დღეს ჩა დაბეჭდითა?

-ბესყვი, მაგჩამ აჩავის უთხრა.

მეჩივი უიღვს უფრო დაინტერესდა.

-ჯახგი, გპიხდები.

ამან ნისა დაამშვიდა და დაიწყო მოყოლა:
-ბუშინ მასწავლებელმა ზღაპარი მოგვითხმ

პინოქიოზე.

-ის ზღაპარი, ბყუილის თქმისას
თოჯინას ცხვირი ხომ ეხეებოდა?

დიახ, ევ ზღაპარი!

-გეშინ მასწავლებელს ვუთხაი, „დავადება
დავნიე, მაგჰამ სახლში დამიჩა“ მეთუი.

-აღბათ უთხაი, ხვად მოვიტანო,

მიუგო მიეიემა და ნისას მწეხეებამ იმატა.

-ეადეუად, დავადება აი დამინეიჩა.
ანუ მოვატყუე. ამიტომაც მეშინია,
ჰომ ცხვიიი ჰინოქიოსავით გამეხედება.

მიეიემის უთხვაზე:

-ამიტომ იყეები
სახეში განეყვებლივ?

-ნისამ „თანემობის“
ნიშნად თავი დაქნია.

მეჩივმას უთხია:

-ის ხომ უბხალოდ ზღაპახია. ზღაპახები ხეაღუი ახაა.

ნისამ აჯანჯაღებული ხმით უთხია:

-ჟი, მაგხამ მე მაინც მეშინია.
ცხვიიი ხომ გამეზახღოს...
შენ ცყუიღს ხომ ამბობ, ახ გეშინია?

-ახ. ახ მეშინია,

- მიუგო მეჩივმას, ცოცა
ხანი შეჩეღდა და დაამატა:

-ეს იმიტომ, ხომ მე ჩვენი შეამავღისგან ვიღებ
მაგაღითს. ის ცყუიღს ახ ამბობდა. ახც მე ვიცყუეუი.

ნისას თვაღები გაუფახითოვდა და ჰყითხა:

-საეხითოღ ახ უთქვამს?

მეჩივმას მიუგო:

-ახ, ახასღღოს უთქვამს ცყუიღი. სწოხეღ ამიტომ
ეძახღენენ მას მექაში „ეღ-ეღინ“ ანუ სანღოს.

- ჩა უახგი, - თქვა ნისამ

და ხალაც გაახსენდა:

- მე დედა მიყვებოდა, რომ ყოფილან
ადამიანები, რომლებსაც ახ
ჰყვავიებოდათ და ცუდადაც ექცეოდნენ

მეჩიებმა მიუგო:

- დიხ. იყვნენ ადამიანები,
ვისაც ახ უყვავიდათ,
მის დამაზ სიტყვებს ახ
ესმენდნენ, ბოხოტებს
აქეთებდნენ, მაგჩამ
მათაც ეი ვეი უწოდეს
ჩვენს შუამავარს მატყუაჩა.

საუბახმა ნისა დაამშვიდა.

დაცხვენობა მეხივს შეხედა:

- მათადია, ყუილის თქმა ყუილა, მაგამ სიმართლის თქმისას ზოგჯერ ბახებობან, უთხა და თავი დახა. მეხივმა მიუგო:

- მე და დედა ვსაუბრობით. ახანოხად ხომ მოვიყვებით ან ვისაუბრებთ, უფროსები შენიშვნას გვაძლევენ. ყუილს თუ ვამბობთ, მათ სწყინთ. ეს მიი ხამ განსხვავება უთმანეთობგან.

- მახოცი ხაი! ცყუილი ახ უნდა მეთქვა. სიმახოცი
ხომ მეთქვა და მასწავლებელი გაბეზებელიყო, მე
ასე მაინც ახ დავნაღვლიანდებოდი. ცყუილის თქმა
ძალიან შემანეხებელია. მეც ჩვენი შუამავლის
მსგავსად მოვიქცევი, - ღიმილით თქვა ნისამ.

მეგობრები ერთმანეთს ჩაეხუტნენ. ნისას გაძაბულობამ გადაუახა.
ნისას აფრთხილების ნამდვილი მიზეზი ცყვილის თქმა იყო.
სახე ეხვე მაგიდაზე იღო. მზიხუდად თამაშობდნენ.

ადრჯის

შუამავლისაგან მაგალითის

აღებად, მათ თავი

დასუდად აბიძნობინა.

მეტი
სიტყვა

ახლა ნამცხვით ჰიხის ჩატებას ეწყობის დროა.
ეს ხას ხედავდნენ! მეხიემის ტუჩები *ვარდისფერია*,
ნისას ტუჩები *წითელია* შეფუთვადელია.
ეხომანეთს შეხედეს და ხმადაც იცინეს.

